

je še dozdej malo ali ni nič Slovencev hodilo. Gospodje ravnatelji imenovanih šol so pripravljene na različna vprašanja odgovoriti tistim, ki imajo resno voljo dotično šolo obiskovati.

Če tedaj kateri mladenič nastopi to pot in ga zraven še sreča mило pogleda, zna še enkrat kedaj na svojo roko začeti na domačih tleh in tako našej zemlji pripomagati do večjega blagostanja.

Prav važno se mi zdi, da Slovenci veliko več pozornosti obrnejo na obrtniške šole, kakor se je dozdej zgodilo. Svitli cesar so jih o svojem času priporočili in Bismarck je rekel letos nemškemu politehniku, ko so se mu poklonili: „Kaj je jurist (sodnik), če se mu služba vzame? Nič. Vam pa je celi svet odprt, če Vam tudi na enem kraju spodleti“. M. S.

Gospodarske stvari.

Mlado živinčje in njegova nadlega.

Kar je mlado, je ljubo, toda ima tudi svoje nadlege in kar je pri tacem še najhujše, je to, da si ne more samo skorej v ničem pomagati. To velja tudi pri mladem živinčetu in pri njem more mu le človek priti na pomoč, sicer pa postane iz nadlege pri živinčetu nadloga pri gospodarji. V tem uši mlade živine niso redke pa tudi ne malo nadležne.

Dajmo torej in pogledjmo, je-li ni pomoči zoper to nadlego! Da se pripomočkov nasvetuje zoper njo veliko, to ve že vsakdo izmed naših bralcev in tudi v naših listih je bilo o taci že večkrat govorjenje. Čeprav pa torej sodimo, da si naši bralci že vedó pomagati, ako ima njih živinčje kedaj tako nadlego — uši, vendar pa mislimo, da jim ustrezemo, vsaj nekaterim, če jim še damo v tem oziru eden ali drugi nasvet, ki ga priporočuje skušnja.

Najleži pripomoček je pa zoper uši pri živini, ako se umiva v jesihom ali cvičem iz sadja in to po vratu in hrbišču, najmanj dvakrat na dan. Kdor stori to brž, ko zapazi pri živinčetu uši ter ponavlja to par dni zaporedoma, pri njem bode živinčje precej, za par dni brez uši in čilo in zdravo, kakor bi jih ne bilo nikoli imelo. Še poznalo se mu ne bode, da je imelo uši. Se ve, da mora biti v tem umivanje s cunjjo in precej močno.

Isto se doseže pa tudi z vodo, v kateri se je kuhel krompir. Tako umivanje pa se priporoča še s tem bolj, ker tako vodo imamo hitro pri roki in nas ne stane druga, kakor malo dobre volje in pa pomneža. To se pravi, da ni zadosti, če bereš ta nasvet v našem listu, po tem pa ga tudi hitro pozabiš. To ne sme biti. Kar mi pišemo, to tudi prevdarimo ter si pogledamo moža, ki nam kaj nasvetuje, prav dobro in še le tedaj, ko se prepričamo sami, da na-

svet ni jalov, podamo ga našim bralcem, naj si ga, ako pride njih kdo v tako prilžnost, obrne na korist svojo. Tedaj skušnja velja tudi v tem.

Sejmovi. Dne 25. avgusta v Arveži, pri sv. Križi na Murskem polji, v Cmureku, v Središči, v Rogatci, v Laškem trgu, v Slov. Bistrici in v Velenji. Dne 26. avgusta na Bregu, v Ptuj in na Ljubnem. Dne 28. avgusta pri sv. Trojici v slov. gor. in v Svičini. Dne 29. avgusta na Muti, v Poličanah in v Žalci.

Dopisi.

Iz Celja. („Südmark“.) Kakor ravno zvemo, hoče zloglasna „Südmark“ dne 7. in 8. septembra v Celji imeti svoj glavni shod. Namen tega zloglasnega društva je dobro znan po celem Avstriji; kakor nemški „šilverein“ z nemškimi šolami, tako in še ostudnejše hoče „Südmark“ vse ponemčiti. Šilverein hoče nam krasti slovenske otroke in iz njih napraviti nemškutarske janičarje „Südmark“ hoče pa s ptujimi denarji kupiti slovensko zemljo slovenskih posestnikov in nas na ta židovski način vničiti. Proti šilvereinu varuje nas društvo sv. Cirila in Metoda, proti „Südmark“ pa nas mora varovati naša varčnost in dobro gospodarstvo. Sploh pa v Celji za to društvo ni nobenega pravega mesta; razun nekaterih hujšakcev, kakor Rakusch, Schmidl, Walland, Pallos itd., ki Slovencev ne marajo, pač pa njih denar, se nihče ne zmeni za to društvo in tudi pametni Celjani sami ne. Naši vrli posestniki okoli Celja naj s topiči in mnogoštevilnimi kresovi po naših slovenskih gričih posvetijo in pokazejo prenapetim „Südmarkarjem“, da se slovenska posestva ne kupujejo kar tako z judeževimi groši; topiči in kresovi, naj kakor sv. Cirila in Metoda dan naznanjajo, da Slovenec zna braniti svojo zemljo proti ptujim napadom.

Iz Laškega okraja. (Obč. volitve.) Pri zadnjih občinskih volitvah dne 7. avgusta t. l. so v občini sv. Krištofa, v edni največjih občin Spodnještajarske, zmagali lažiliberalci ali vsaj tem prijazni možaki. Kako se je moglo vendar to izgoditi, vprašal boš dragi bralec, ko je splošno znano, da je imela občina sv. Krištofa dosedaj vseskozi narodno lice, ko je znano, da biva ondí mnogo zavednih kmetov itd. Kriva je tega edino le narodna mlačnost in pa preveliko zaupanje v lastno moč. V obč. zastopu sedeli so sedaj že tri leta sem sami narodnjaki, ter mislili že, da jim ne more nihče več škodovati, da se jim ni treba več bojevati, da bode že tudi zanaprej tako gladko šlo; ali močno so se zmotili. Nasprotniki, akoravno v prav malem številu, spoznali so to malomarnost ter jih na dan volitve napadli čisto nepriprav-